

Ion MELNICIUC

CORECTITUDINEA VORBIRII LA RADIO – O PROBLEMĂ NAȚIONALĂ

Am ridicat de mai multe ori problema corectitudinii vorbirii angajaților de la radio, știindu-se că ascultătorii de toate categoriile pun preț pe felul cum vorbesc ei, dar și cei de la TV.

Aceasta pentru că radioul (și televiziunea) trebuie să ofere **modele** de vorbire, pentru toți ascultătorii, în special pentru generația tânără. Concluzia e univocă: problema corectitudinii vorbirii la radio nu poate fi una particulară, ci doar colectivă, adică a noastră, a tuturor.

În această ordine de idei, mi se pare potrivit să ne amintim de spusele lui V. Alecsandri privind importanța limbii în viața unui popor: „Limba este tezaurul cel mai prețios pe care-l moștenesc copiii de la părinți, depozitul cel mai sacru lăsat de generații trecute și care merită să fie păstrat cu sfințenie de generațiile ce-l primesc. Ea este cartea de noblețe, testimoniul de naționalitate în jurul căruia toți se adună cu inimi iubitoare...”

A te atinge fără respect de acest altar este o profanare...”

Subscriu, fără rezerve, și la afirmația distinsului poet Grigore Vieru că „a vorbi sănătos limba mamei e o datorie – una dintre cele patriotice”.

Așadar, avem o datorie sfântă: să ne cunoaștem limba, s-o vorbim corect, să-i păstrăm nealterată frumusețea.

Zice poetul Aureliu Busuioc:

Frumoasă-i limba care-o știi,

E tragic de frumoasă.

Dar și tragic de **neștiută**, tragic de **nevorbită**, tragic de **schimonosită**, aș adăuga eu.

Aceste gânduri mă frământă ori de câte ori cineva atentează la sănătatea limbii noastre. Fiece greșeală de vorbire (orală sau scrisă) îmi provoacă senzația firului de nisip nimerit între dinți...

Orice s-ar spune, nici o greșeală nu poate avea scuze.

Cu atât mai mult una comisă într-un mesaj radiofonic, pe care-l receptează sute de mii de ascultători.

Trebuie să conștientizăm impactul vorbirii asupra conaționalilor și să acceptăm oportunitatea monitorizării emisiunilor de la radio și televiziune.

Numai cu această condiție îmi pot permite să vin în fața înaltei instanțe de judecată – în persoana Domniilor voastre – a cititorilor – pentru a vă aduce la cunoștință starea de lucruri la capitolul „Corectitudine lingvistică în emisiunile radio”.

Pentru a-mi ordona gândurile și pentru a vă înlesni cunoașterea situației reale în domeniu, aș clasifica greșelile atestate în câteva categorii:

1. Greșeli de pronunțare

Respectarea normelor ortoepice în emisiunile radiofonice este o necesitate stringentă.

Un mesaj sonor, care pierde din claritate, e sortit să fie lipsit de priză la ascultători. Accentul este sufletul cuvântului. Anume lui i se datorează muzicalitatea, ritmicitatea și armonia expresiei.

În calcul trebuie luat și faptul că schimbarea accentului în unele cuvinte modifică semnificația lor. Comp.: *diréctor de școală*, dar *Consiliul directóř*, *câmpii verzi* și *a bate câmpii*; *sunt coréctor*, dar *nu am corectóř*.

În emisiunea sportivă din 12 februarie anul curent, ora 19.20, prezentatorul zice: *Cei 2 directóři... dețin...* Volens-nolens, te întrebi: chiar nu știe vorbitorul în cauză că persoana care dirijează activitățile unei instituții de învățământ preuniversitar sau ale unei organizații de producție se cheamă *diréctor*, și nu *directóř*? S-ar părea că oricine a învățat la școală trebuie să cunoască acest lucru. Cu toate acestea, greșeala e una frecventă în emisiunile radio. Cauza trebuie văzută în necunoașterea celui de-al doilea termen – *directóř*, care e mai puțin folosit de vorbitori. Cine se lenevește să consulte dicționarul e prins în cursă.

În emisiunile pe care le-am audiat am depistat peste 40 de greșeli de pronunțare. Gradul lor de gravitate este, firește, diferit: unele alterează mesajul și pot fi calificate „cu gravitate sporită”, altele sfidează norma, supără auzul, produc disconfort psihologic și, prin urmare, trebuie combătute vehement. Este bine cunoscut faptul că unii vorbitori pronunță greșit cuvintele pătrunse (relativ) recent în limba română: *audit*, *credite*, *tráfic*, *stúdio*, *regízor*, *júnior*, *edítor*, *éxport*, *ímport*, *administratóř*, *summít*, *campánie*, *standárd* ș.a. Variantele corecte le găsim în dicționarele normative: *áudit* [á-u-dit], *crédit*, *traffíc*, *studió*, *regizór*, *juniór*, *editór*, *expóřt*, *impóřt*, *administrátor*, *sámit* (scris: summit), *campánie*, *stándard*.

Faptul că în emisiunile radio apar ambele variante (corecte și incorecte) ne face să credem că vorbitorii în cauză nesocotesc importanța accentului în cuvintele exemplificate. Ei nu conștientizează deserviciul pe care îl fac limbii române literare și, firește, radioascultătorilor. Dar și sie, pentru că impresia pe care o lasă asupra celor de-i ascultă nu este deloc una favorabilă lor.

Sunt regretabile și pronunțările ce dovedesc amatorism în cunoașterea normelor ortoepice: *prizmă*, *agheazmă*, *mecanizme*, *organizm*.

Regula e simplă de tot: în limba română înaintea lui **m** se scrie și se pronunță (cu mici excepții) **s**: *prizmă*, *agheasmă*, *mecanism*, *organism*. Dar: *cizmă*, *pizmă*, *cazma*.

Angajații radioului nu acordă atenția cuvenită pronunțării deslușite a sunetelor **z** și **s** în cuvintele de tipul celor ce urmează: *buzna*, *virtuoz*, *filozof*, *atlas* (dar și *atlas*).

La grea încercare ne pun cuvintele pe care până în 1990 le scriam și pronunțam cu **z**, iar în prezent – cu **s**: *episod*, *peisaj*, *premisă*, *dis-dimineată*, *a disloca*, *Israel*, *vaselină* ș.a. În unele emisiuni radio ele sunt pronunțate, greșit, cu **z**.

Termenul *business*, intrat recent în uz, ca și *diesel*, *design*, se scrie cu **s** (ca la origine), dar se pronunță cu **z**. Greșeala atestată în emisiunile radio e de altă natură. Aproape toți vorbitorii pronunță *biznes*, în loc de *biznis* (a se vedea dicționarele).

Consultarea dicționarului e necesară și în cazul pronunțării cuvintelor conținând **x**, care, se știe, poate fi pronunțat **gz** sau **cs**: *exemplu* (*egzemplu*), *a exemplifica* (*a egzemplifica*), dar: *xerox* (*cserocs*), *a fixa* (*a ficsa*). În unele emisiuni prezentatorul a făcut exces de zel pronunțând, incorect, „*ecsact*, *ecsamen*, *a ecsamina*”.

Distonează tranșant de normele literare pronunțarea regională (populară): *rămâném* (*rămânéți*), *să punéți*, *haidéți*, *credéți*, *spunéți*, *dúșman*, *vă felicit*, *participă* ș.a. Greșelile în cauză sunt, desigur, accidentale. Oricum, comiterea lor ne conduce spre concluzia că autorii subapreciază importanța corectitudinii exprimării. În sprijinul acestei idei ne vin și alte exemple, atestate în anumite emisiuni: *seménii* (corect: *sémenii*), *companía* (corect: *compánia*), *epócă* (corect: *épocă*). Rămâne însă inexplicabilă pronunțarea frecventă *astfél* pentru *ástfel*.

Șochează pronunția unor abrevieri **Ke Ghe Be** (corect: **Ka Ghe Be**), *tăvăciști* (corect: *teveciști*). *Președinția* e derivat de la *președinte*. Deci, nu poate fi *președenție*, cum s-a pronunțat în emisiunea din 13 februarie, ora 8.22.

Cu totul bizară ni se pare pronunția *binevol*, în loc de *benevol* (26 ianuarie 2005, ora 8.41).

La capitolul „*Ortoepie*” mai e de spus că nu am fixat exemplele ce țin de subtilitățile pronunției, și anume: diftongii **ea** și **ia**, pe care majoritatea prezentatorilor îi pronunță la fel, deși normele ortoepice ne obligă la o distincție a lor, una e: *aleea*, *ideea*, *ea*, *vedea*, *pleacă* și alta e: *iarbă*, *iarăși*, *să iasă*, *fiarbă*.

Imperceptibil (la auz) este **i** final din cuvintele gen: *acelaș(i)*, *totuș(i)*, *iarăș(i)*, *aceeaș(i)*, *cățuș(i)*, *însuș(i)*.

Am trecut cu vederea și problemele ce țin de pronunțarea în hiat sau diftongată a vocalelor învecinate, cum ar fi: *matematici-an*, *ra-ion*, *vo-iaj*, *fer-moar*, *contin-u*, *tea-tru*.

Problemele enumerate (dar și altele de acest fel) nu pot fi analizate decât în condiții „de laborator”.

2. Cacofonii

Cacofoniemele în vorbirea la radio sunt asemenea crengilor uscate din coroana verde a unui arbore viguros. Ex.:

1. De unde vor procura fermierii cartofi? **Sau au** ei a (?) lor proprii? (3.02.05, 6.30)
2. Uite, în afară de faptul **că cânti**... (17.02.05, 15.42)
3. Se spune **că ca** să fii tu însuți, trebuie... (24.02.05, 9.38)
4. Se zice **că călătorului** îi stă bine cu drumul... (27.02.05, 14.20)
5. Am încurcat telefoanele cu căștile, adică **căștile** cu telefoanele (26.02.05, 18.48)
6. **Acum, cum** trebuie să vă fac o mărturisire... (26.02.05, 17.23)

7. Așa deci **ce** cadouri preferați să primiți? (27.02.05, 16.15).

Cacofoniile nu au nevoie de comentarii. Ele, pur și simplu, trebuie evitate. Regele poeziei noastre clasice Vasile Alecsandri ne cerea „să respectăm armonia limbii, să ne conducem de notele ei melodioase și să ne ferim de tot ce ar produce cacofonii în concertul ei”.

Deși nu avem anumite norme eufonice, trebuie și să **auzim** ceea ce vorbim, ca să nu admitem note false în muzica limbii, în special la radio.

3. Repetări banale de cuvinte

Repetiția, dacă nu este justificată stilistic, e inutilă. Cuvintele repetate fără discernământ sunt o dovadă a sărăciei vocabularului individual. Expresivitatea cedează platitudinii. Ascultătorul pierde interesul față de comunicarea în cauză. Iar emisiunea nu-și atinge scopul. Să ilustrăm teza prin câteva exemple excerptate din mai multe emisiuni radiofonice.

1. Cum a acceptat lumea **acestui** mileniu **aceste** științe? (11.01.05. 10.55)

2. **Avem** doar 9 minute **până la finalul** acestei emisiuni. (11.01.05, 10.52)

Mai avem 3 minute **până la finalul** emisiunii. (10.57)

3. ...prin prisma **acestei** concepții cum vedeți **acest** capitol... (12.01.05, 8.35)

4. **Care** sunt subiectele **care** vor fi discutate la seminar? (18.01.05, 12.21)

5. Să ascultăm **câte ceva din cele interpretate de Constantin Rotaru** la acordeon. (23.02.05, 11.43)

Să mai ascultăm **câte ceva din cele interpretate de Constantin Rotaru**. (11.51)

6. **Cine** și la **cine** ce-ți place? (10.02.05, 20.51)

7. Și problemele **care** vă frământă cu **care** ați venit la această adunare? (14.02.05, 6.45)

8. Ați putea să vă referiți la **lucrarea** la care **lucrați** acum? (17.02.05, 22.20)

9. Prin **aceasta** putem afirma că **această** organizație... (19.02.05, 7.23)

10. Dle Constantin Matcovschi, **pentru** început vă mulțumesc **pentru** faptul că ați găsit o clipă liberă... (27.02.05, 22.)

11. În **scurta pauză** care a trecut... vă ziceam, **în scurta pauză** am reușit să aflu că... (26.02.05, 17.27).

Foarte supărătoare sunt și repetările unor cuvinte (expresii) pe parcursul întregii emisiuni (în interviuri, dialoguri, emisiuni muzicale).

4. Pleonasme

Asemeni repetărilor inutile de cuvinte, pleonasmul dublează conținutul semantic al unui cuvânt printr-unul apropiat ca sens. Ex.: Pentru contemporanii săi Bach rămânea o **enigmă indescifrabilă**. Dacă enigma este „o taină, un mister”, e clar de la sine că este **indescifrabilă**. Prin urmare, este suficient să se spună **Bach rămânea o enigmă**.

Similare sunt și exemplele ce urmează:

1. Dna Lăpiciu este gospodina turismului nostru, pe care n-am vrea s-o împovărăm cu **fel de fel** de întrebări **de tot neamul**. (3.01.05, 9.30)
Trebuie să fii lipsit complet de simțul limbii ca să nu înțelegi că **fel de fel** și **de tot neamul** înseamnă același lucru: „de tot felul”. Și-atunci, de ce le repetăm?

2. (Radioul) lucrează **pentru** beneficiari și **în favoarea** lor.

Puneți semnul egalității între sintagmele evidențiate și nu veți greși. Au exact același sens.

3. Cercetătorii... au **născocit o nouă** celulă de combustibil... (15.01.05, 15.34)

Adjectivul **nouă** e inutil, căci se conține în **a născoci**.

4. Și **iarăși de fiecare dată o-ncepem din nou**.

Mai pleonastică exprimare nici că se poate.

5. **Cea mai minusculă** categorie de studenți. (1.02.05, 18.26)

Minuscul înseamnă „foarte mic”. Descifrată („cea mai foarte mică”), expresia devine ridicolă. E ca și cum am spune „foarte celebru”, „extraordinar de colosal” etc.

6. Până la finele săptămânii mai e o **întreagă veșnicie**. (2.02.05, 7.16)

Veșnicia nu poate fi decât **întreagă**.

7. De unde vor procura fermierii cartofi? Sau au **a lor proprii**? (3.02.05, 6.30)

Totul ce este **al lor** este **propriu**.

8. ...partea **cea mai preponderentă** o constituie... (9.02.05, 6.28)

Preponderent are sensul de „superior ca importanță, valoare” și nu formează grade de comparație.

Concluzia e univocă: pleonasmul generează risipă de mijloace expresive și dublare inutilă de sens.

Cine are nevoie de acest „lux”?

5. Îmbinări incompatibile de cuvinte

Cuvântul „trăiește” cu adevărat doar în context, în îmbinare cu alte cuvinte. Dacă nu-l plasăm la locul potrivit, el nu mai „vorbește”. Capacitatea combinatorică a cuvântului e determinată de conținutul său semantic. Dacă acesta nu cadrează cu semantica altui cuvânt, îmbinarea lor se soldează cu un nonsens. Să analizăm câteva exemple concludente în această ordine de idei.

1. Cum **să facem față abuzului** de alimentare? (5.01.05, 18.46)

Expresia **a face față** (cuiva sau la ceva) echivalează semantic cu „a răspunde unei situații”. Deci nu putem spune: Cum să răspundem abuzului de alimentare. Enunțul e un nonsens.

2. În această zi de Crăciun **vă zic** d-voastră, pârjoltenilor, sănătate, prosperare și toate cele bune! (7.01.05, 7.43)

Așadar, „**vă zic sănătate, prosperare...**”.

Ce-a vrut să spună (să „zică”) autorul? Putem doar bănuși. Probabil, i-a atribuit verbului **a zice** sensul de „a dori”, „a ura”. Dar nici un dicționar

nu atestă aceste semnificații. De aici și concluzia: cuvântul e folosit în mod forțat într-un context străin. Din păcate, la radio exemple de acest fel (cu verbul **a zice**) persistă în mai multe emisiuni:

a) Numai **noroc vă zicem** și noi, stimate domnule... (10.01.05, 13.53)

b) Eu pot **să vă zic** că anul trecut am participat... (15.01.05, 18.53)

3. Relațiile cu Tiraspolul **nu au suferit schimbări pozitive**. (14.01.05, 12.03)

Mutatis mutandis, ne putem întreba: cum poți îmbina (uni) **negativul** („a suferi”) cu **pozitivul** („schimbări spre bine”)?

Rezultatul nu poate fi decât un scurtcircuit stilistic și semantic.

Și-l dorește cineva?

4. Câți savanți **și-au frânt mințile și gâtul**? (16.01.05, 10.02) E greu (ca să nu zic „imposibil”) să accepți îmbinarea **a-și frânge mintea și gâtul**, din simplul motiv că nu rezistă logicii și e o probă de umor involuntar. Autorul, posibil, a confundat expresia în cauză cu cea consacrată – „a-și frământa mintea”, adică „a se gândi mult”, „a cugeta”. Dar nu poți **frământa gâtul**. Ș-atunci, din două rele a ales ceea ce i s-a părut mai puțin rău. Or, de rău n-a putut fugi.

5. Biserica romano-catolică **îl prăjea** pe rug pe Giordano Bruno... (16.01.05, 10.09)

Să afirmi (chiar și în context umoristic) că biserica romano-catolică **a prăjit** pe rug **un om** e mai mult decât o greșeală de limbă...

6. De fapt, ne-ați dat o statistică... dați-ne **date**, ceva care **să-mpuște**... (18.01.05, 10.36)

În goană după originalitate, unii ziariști se conduc de principiul: scopul scuză mijloacele. Le-o fi scuzând, dar nu întotdeauna. Când e vorba de un dialog „academic”, științific, întreținut cu un savant de la Academia de Științe, și stilul trebuie să fie pe potrivă, adică **sobru**, lipsit de „chenare stilistice”. Dar să le luăm pe rând. Prezentatorul emisiunii vroia să obțină de la interviueat „date” care să impresioneze ascultătorii, să-i uimească prin noutatea senzațională. Și a ales verbul **a împușca**, contând pe semnificația „a exploda”. Explozia, știut lucru, oricând e „surprinzătoare”, dar nu și pozitivă. Contrastul izbitor dintre „academismul” interviului și „rebelul” **a împușca** nu favorizează succesul emisiunii. Din contra.

Ca să fim credibili, substituieți expresia **date care să-mpuște** prin „date inedite, senzaționale”. Întrebarea vine de la sine: „Pierdem ceva din mesaj?”

7. **Ritmurile bune** ale muzicii latine... Care ritmuri sunt **bune** și care nu? (18.01.05, 14.42)

6. Cuvinte utilizate impropriu

E vorba de cuvintele pe care contextul în ansamblu nu le acceptă, ca fiindu-i străine în plan semantic.

Atare greșeli deteriorează integritatea semantică a unei propoziții sau fraze. Să le analizăm pe cele mai grave.

1. E prea mult de învățat, **programul** este dificil. (3.01.05, 18.35)

Corect: **programa** (de învățământ).

2. Știți de ce am început emisiunea de astăzi într-un mod **lejer**? (4.01.05, 8.21)

Lejer e folosit în special ca adjectiv referitor la haine și înseamnă „ușor, comod”.

3. ...pentru **a atrage** infractorul la răspundere penală. (12.01.05, 12.47)
Nu trebuie confundate semantic paronimele **a atrage – a trage**.

Corect: **a trage** (pe cineva) la răspundere.

4. ...cazarme în care **trăiesc** (corect: locuiesc) soldații. (16.01.05, 9.26)

5. Multe poezii ai în **arsenalul** tău? (16.01.05, 9.40)

Autorul întrebării, la sigur, n-a consultat dicționarul explicativ.

6. „Apropo” – o **rubrică** de Ilie Teleșcu. (16.01.05, 10.00)

Ca să nu explicăm ce înseamnă **rubrică**, ne întrebăm, și întrebăm și autorul, din ce **emisiune** face parte această rubrică?

Poate nu-i **rubrică**?!

7. Viorica Cheptănarul e în **ipostaza** doinelor și a baladelor... (16.01.05, 11.53)

Descifrând conținutul semantic al termenului **ipostază**, ne convingem lesne că **omul** nu poate fi (citez după **DEX**) „stare, situație în care se găsește cineva sau ceva; aspect, înfățișare, chip”.

Ce-o fi vrând să spună autorul e greu de înțeles.

8. Continuăm să discutăm despre **emancipare** feminină. (16.01.05)

Recunosc sincer: nu știu cum a determinat autorul genul **emancipării** (ca proces, nu ca substantiv). Pentru confirmare citiți și următorul exemplu: În vârful piramidei domină **lumea masculină** (tot acolo).

9. Chimistii de la institut **se conectează** la domeniul medical? (18.01.05, 10.42)

În locul intervievatului i-aș fi răspuns moderatorului emisiunii: Crezi că **chimistii** sunt aparate electrice ca să se conecteze la ceva (fie acesta și domeniu medical)?

Involuntar te întreb: de ce angajatul radioului nu și-a formulat gândul mai clar: Chimistii colaborează în acest domeniu (plan) cu medicii?

10. **Veniți** (mai potrivit: **fiți**) cu noi la Radio-Moldova. (18.01.05, 14.35)

11. Atunci când **depistăm** că ni s-a furat ceva, cum trebuie să procedăm? (18.01.05, 18.47)

DEX-ul ne ajută să răspundem la întrebarea dacă e folosit adecvat verbul **a depista** în enunțul dat.

A depista – a da de urma unui lucru ascuns, tănuit, necunoscut.

E nevoie de comentarii?

12. Ați reușit să **treziți dragostea** față de Eminescu? (19.01.05, 7.32)

Între **a trezi** și **a cultiva** (dragostea) eu aș alege **a cultiva**.

13. Ce dezvoltare i **se va da** fizicii în acest an ne va spune academi-cianul Valeriu Canțer. (25.01.05, 10.32)

Dezvoltarea nu poate fi **dată** fizicii... Acestei științe savanții îi pot preconiza (= da) o anume **direcție** de dezvoltare.

14. **Statele literare** au fost consolidate cu Vitalie Răileanu. (25.01.05, 22.15)

Mai potrivită ni se pare expresia **statele de literați**.

15. Au reușit procuraturile din teritorii **să absoarbă** această **legislație** nouă? (14.01.05, 6.38)

Sintagma **a absorbi o legislație** este absurdă.

16. Ce ați inventat remarcabil, **notoriu** în 2004? (29.01.05, 10.50)

Adjectivul **notoriu** se referă preponderent la **om** și înseamnă „cunoscut de toată lumea pentru succesele sale remarcabile în domeniul său de activitate”.

Prin urmare, și în exemplul ce urmează **notoriu** este utilizat impropriu: Tinerile sunt convinse de un adevăr **notoriu**... (1.02.05, 18.39)

17. ...la o sută mii **populație**. (2.02.05, 7.29)

Corect: 100 de mii de **locuitori**.

18. Circa 50 la sută din poluanții **vărsați** (corect: **nimeriți, pătrunși**) în atmosferă. (2.02.05, 7.33)

19. Abuzul, nu abuzul, **inflația** de timp liber ne vizează... (5.02.05, 18.38)

Inflația de timp liber e un nonsens.

20. Se întreprind pași concreți pentru **a petrece** (corect: **a desfășura**) alegerile parlamentare. (11.02.05, 12.32)

21. Au fost analizate și alte **întrebări** (corect: **probleme**) referitor la alegeri. (11.02.05, 12.34)

22. La 17.25 de minute vă **reînnoiesc** (= vă **reamintesc**) invitația să petreceți timpul la Divertis-club. (12.02.05, 17.45)

23. **Desfășoară** (corect: **realizează**) subiectul Sergiu Cataragă... (13.02.05, 9.50)

24. Identitatea culturală a scriitorului este **amestecată** (corect: **complexă**): el s-a născut la..., a locuit la..., a învățat la... (16.02.05, 22.35)

25. Ultima jumătate de oră o veți **contabiliza** cu folos. Vă spun la revedere! (16.02.05, 22.40)

Dacă ar fi consultat dicționarul, ea n-ar fi folosit **a contabiliza**, căci nici pe departe nu se potrivește contextului.

26. Drepturi care sunt **cuprinse** (corect: **fixate, formulate**) în Constituția R. Moldova. (24.02.05, 10.45)

27. La Ocnița sărbătoarea mărtișorului **va cuprinde** mai multe colective de artiști amatori. (27.02.05, 7.42)

Oare nu e mai bine să spunem: La sărbătoarea mărtișorului de la Ocnița **vor participa** mai multe colective?

28. ...să răsfoim câteva file din **inspirata** dumneavoastră biografie. (27.02.05, 22.40)

O **biografie** poate fi **inspirată**? Mă îndoiesc.

29. O mică **repriză** (corect: **pauză**) muzicală. (26.02.05, 18.52)

30. Primăvara **decisivă** ne bate la ușă... (27.02.05, 10.25)

Primăvara **decisivă**?

31. Aș vrea să știu cum **merg** pregătirile în unitățile militare către alegeri. (27.02.05, 10.35)

Pregătirile nu **merg**, ci se **desfășoară**.

32. Ofițerii... **au trecut** atestarea. (27.02.05, 10.50)

Corect: **au fost supuși atestării**.